

112 Ó, BERÁNKU, KDO LÁSKY TVOJÍ

HUDBA: LOUIS BOURGEOIS 1551

Ó, Be - rá - nku, kdo lá - sky tvo - jí
 zná ne - vy - sti - hlé hlu - bi - ny?
 Kdo po - cho - pí, cos tr - pěl v bo - ji,
 Ty či - stý, sva - tý, ne - vin - ný!
 Jak o - vce ti - chá na za - bi - tí
 byls ve - den na vrch Go - lga - ty,
 až na dno chtěl jsi ka - lich pí - ti,
 ó, Je - zu, na kříž při - bi - tý.

Ó, BERÁNKU, KDO LÁSKY TVOJÍ

2. Zlo temnosti Tě obklíčilo, / však s Otcem v stálém spojení /
jsi skončil slavně celé dílo / k cti Boží, lidem k spasení. / Svou
lásku zjevils na Golgatě, / však člověk nes' Ti zášť a smích, /
Ty splnils vůli Boží svatě, / my dovršili tam svůj hřích.
3. Ó, Beránku, my ve slabosti / dík vřelý Tobě neseme, / však plně
jednou, mdlob svých prosti, / Tě chválit v nebi budeme. / Tvou
obětí až k nebes výši / se v slávu tvoji smíme vznést, / kde vlád-
nout budou s Tebou tiší / a Tobě vzdávat chválu, čest.

*Bože můj, Bože můj,
proč jsi mě opustil?
Daleko spása má, ač o pomoc volám.
Bože můj, volám ve dne,
a neodpovídáš,
nemohu se ztišit ani v noci.
Smečka psů mě kruhem svírá,
zlovolná tlupa mě obklíčuje;
sápou se jako lev na mé ruce a nohy,
mohu si spočítat všechny své kosti.
Pasou se na mně svým zrakem.
Dělí se o mé roucho,
losují o můj oděv.
Ž 22,2-3.17-19*